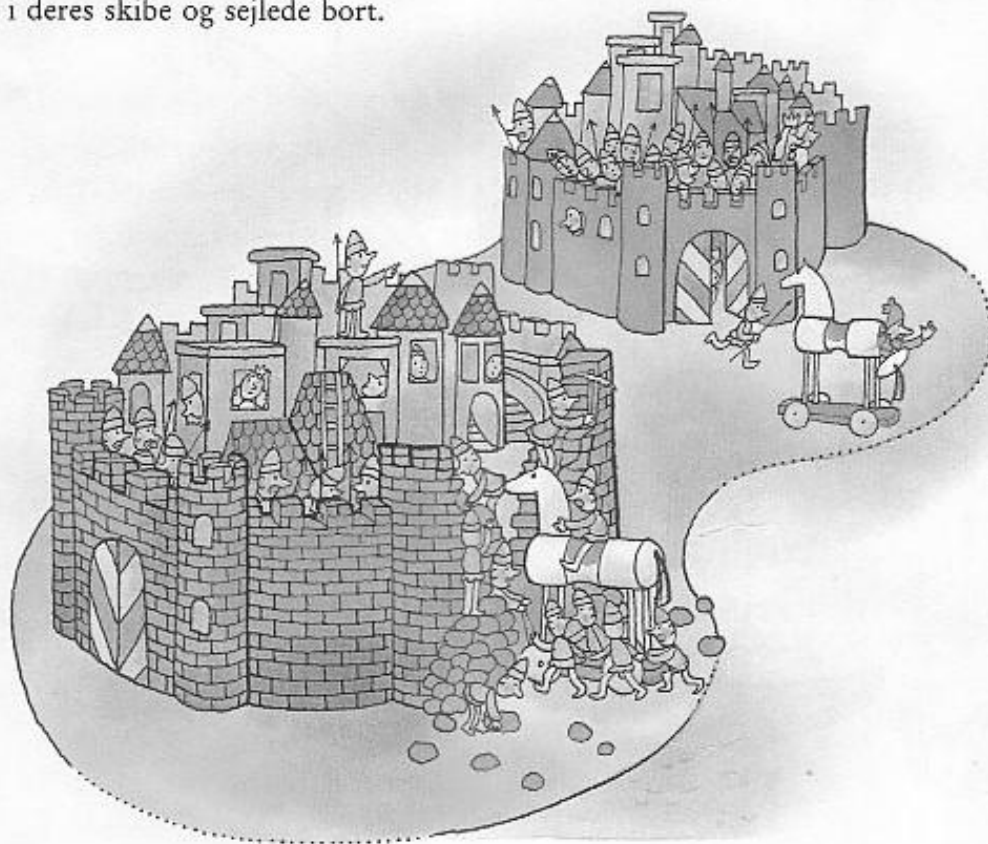
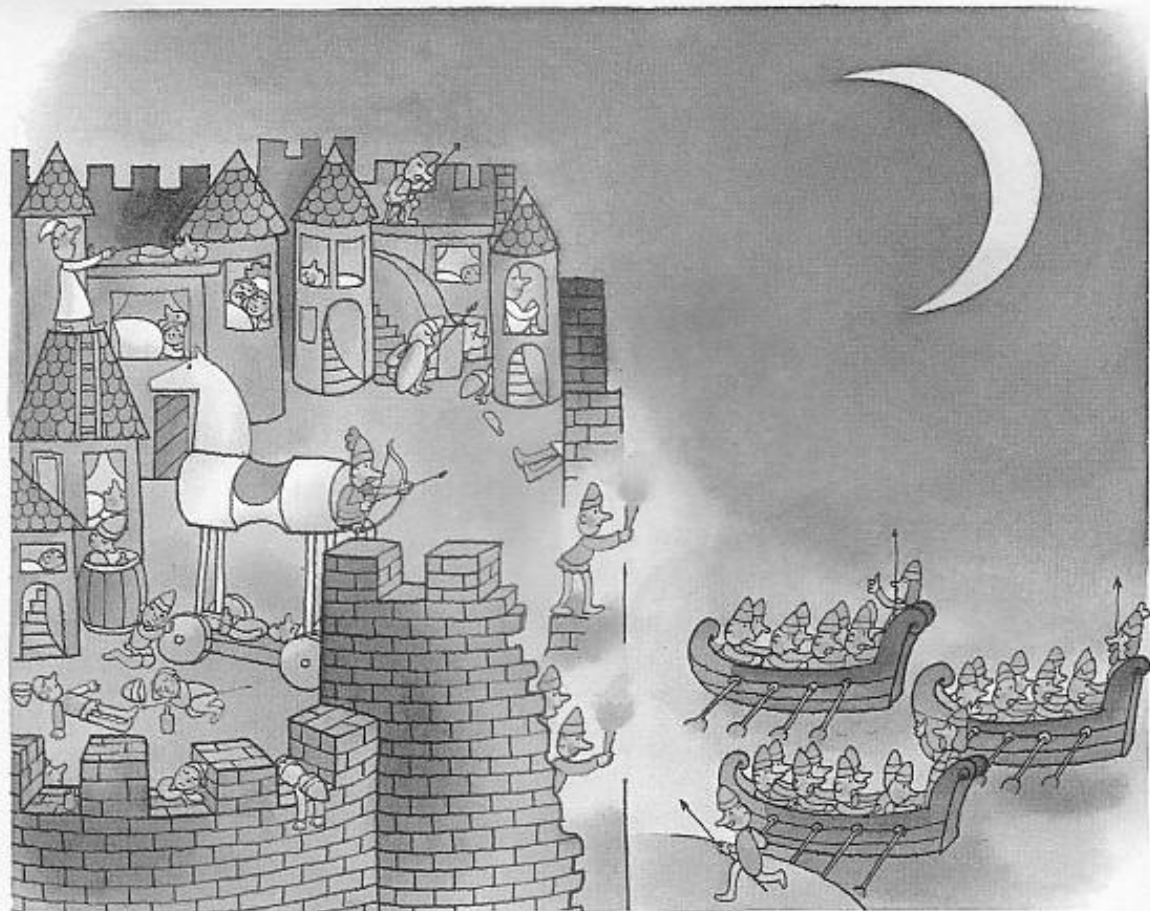

Den trojanske hest

For længe, længe siden lå der ved havet en by, der hed Troja. Det var en smuk by, og alle talte om den. Den var omgivet af en mur, som var så tyk, at den kunne modstå alle våben. Ingen fjende havde nogen sinde kunnet klatre over den, ødelægge den eller på anden måde erobre byen.

De græske konger havde belejret byen i ti år, da en af dem, den listige Odysseus, fik en god idé. Nu vidste han, hvordan de kunne narre trojanerne: Han lod sine mænd bygge en kæmpestor, hul træhest, og så gemte han sig i den sammen med de tapreste af sine mænd. Resten af krigerne pakkede sammen og lod, som om de rejste hjem med uforrettet sag. De gik om bord i deres skibe og sejlede bort.

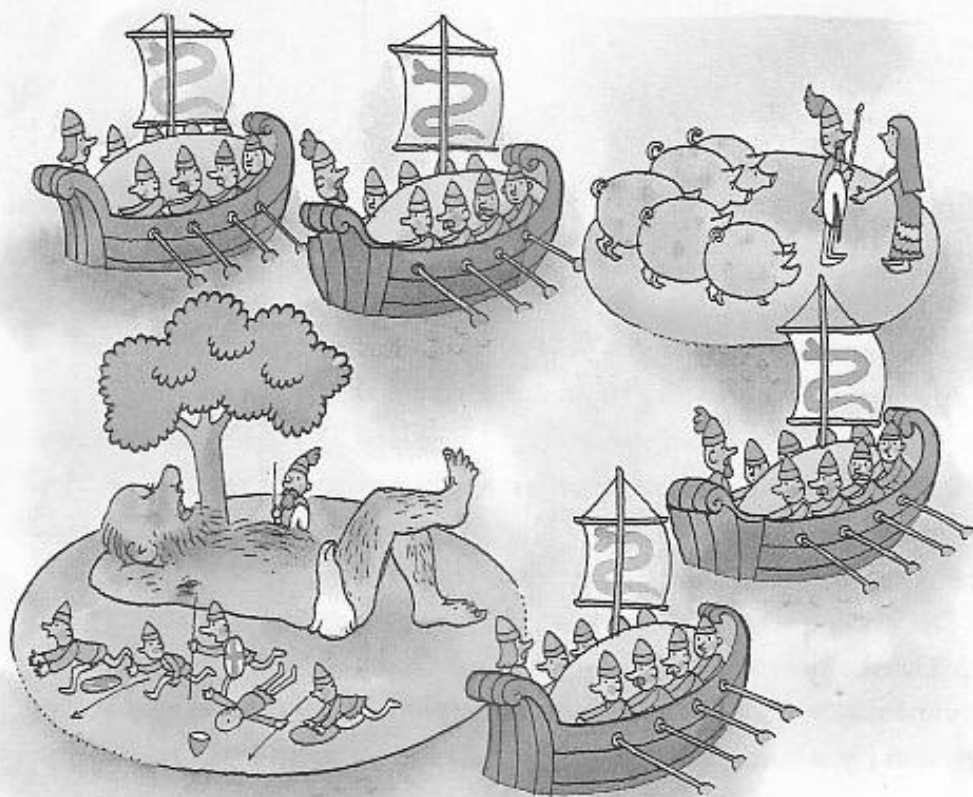
Det eneste, de efterlod på stranden, var den store træhest, der skulle se ud som en forsoningsgave til trojanerne.

Men hesten var for stor til at komme ind gennem byporten. Trojanerne var lykkelige over, at krigen endelig var forbi, og de gav sig til selv at rive noget af den uindtagelige mur ned. Bagefter førte de under sang og jubel træhesten ind i byen. Om natten holdt de en stor fest, som varede, lige til der ikke var mere vin og træthed overmandede dem.

Det var lige netop det tidspunkt, Odysseus og hans mænd havde ventet på. Ganske stille kravlede de ud af hestens mave, overmandede de søvndrukne vagter og signalerede så med brændende fakler til deres egne soldater, som i ly af mørket var vendt tilbage med deres skibe. Lyset fra faklerne

førte dem nu uden fare hen til det sted i muren, hvor trojanerne havde lavet et stort hul. De trængte uden besvær ind i byen, som de indtog og plyndrede. Det var en sørgelig slutning for trojanerne. De var jo blevet besejret ved list og ikke i ærlig kamp.... Men der er ingen grund til at misunde sejrherrene. De fleste af de græske skibe var lastet til randen med krigsbytte og forliste mod klipperne under en storm på hjemvejen og forsvandt i havets dyb.

Selv den listige Odysseus flakkede i mange år omkring på ukendte have og i fremmede lande. Det var med nød og næppe, han undgik at blive fanget af den en-øjede kyklop, og at han forhindrede troldkvinden Kirkes heksekunster. Det var hende, der forvandlede hele hans besætning til gryntende svin. Og det var også på et hængende hår, han modstod sirenernes forfø-

rende sang og sejlede gennem det farlige sund, som på den ene side blev bevogtet af uhyret Skylla og på den anden side af den forfærdelige hvirvelstrøm Karybdis.

Da så Odysseus endelig nåede hjem efter alle sine mange strabadser, var meget forandret i hans palads. Han havde jo været længe borte, og han ville gerne vide lidt om, hvordan det stod til derhjemme, bl.a. med hans kone Penelope. Derfor klædte han sig ud som en fattig tigger og gik op til paladset, hvor det kun var hans gamle hund, der kunne genkende ham.

Men det er en helt anden historie, der ikke har spor med den trojanske hest at gøre.